

U S T A W A

z dnia 15 maja 2026 r.

**o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa
oraz ustawy – Kodeks karny skarbowy**

Art. 1. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2026 r. poz. 622) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 68 § 4a otrzymuje brzmienie:

„§ 4a. Zobowiązanie podatkowe z tytułu opodatkowania przychodów nieznajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych nie powstaje, jeżeli decyzja ustalająca to zobowiązanie została doręczona po upływie 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym powstał obowiązek podatkowy w tym zakresie.”;

2) w art. 70:

a) w § 6:

- uchyla się pkt 1,
- w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
„7) wszczęcia postępowania podatkowego, o którym mowa w dziale IIIA rozdziale 2, albo przejęcia postępowania podatkowego na podstawie art. 119g § 1 lub 2.”,

b) w § 7:

- uchyla się pkt 1,
- pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) doręczenia organowi podatkowemu:
 - a) odpisu orzeczenia sądu administracyjnego, ze stwierdzeniem jego prawomocności oraz akt sprawy, jeżeli akta sprawy są prowadzone w postaci papierowej,
 - b) odpisu orzeczenia sądu administracyjnego, ze stwierdzeniem jego prawomocności, jeżeli akta sprawy są prowadzone w postaci elektronicznej;”,
- w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) doręczenia:

- a) decyzji ostatecznej wydanej z zastosowaniem art. 119a lub środków ograniczających umowne korzyści,
- b) decyzji ostatecznej umarzającej postępowanie podatkowe, o którym mowa w dziale IIIA rozdziale 2, albo decyzji, o której mowa w art. 119k § 1a,
- c) postanowienia w przedmiocie przekazania sprawy na podstawie art. 119gb § 1 lub 2 albo art. 119k § 1, jeżeli nie wydano decyzji, o której mowa w lit. b

– nie później jednak niż po upływie 2 lat, licząc od dnia, o którym mowa w § 6 pkt 7.”,

c) po § 7 dodaje się § 7a w brzmieniu:

„§ 7a. Bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu, z dniem dokonania wpisu hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego, o którym podatnik został zawiadomiony. Bieg terminu przedawnienia, o którym mowa w zdaniu pierwszym, rozpoczyna się, a po zawieszeniu biegnie dalej:

- 1) od dnia poprzedzającego dzień zajęcia przedmiotu hipoteki przymusowej lub przedmiotu zastawu skarbowego na podstawie tytułu wykonawczego, który obejmuje zobowiązanie podatkowe zabezpieczone tą hipoteką lub tym zastawem,
- 2) od dnia następującego po dniu wygaśnięcia albo wykreślenia hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego

– nie później jednak niż po upływie 5 lat, licząc od dnia, o którym mowa w zdaniu pierwszym.”,

d) uchyla się § 8;

3) uchyla się art. 70c;

4) po art. 70e dodaje się art. 70f w brzmieniu:

„Art. 70f. § 1. W przypadku skorygowania przez podatnika deklaracji w okresie krótszym niż 12 miesięcy przed upływem terminu, o którym mowa w art. 70 § 1, z którym wiąże się:

- 1) zmniejszenie wysokości podatku,
- 2) wykazanie lub zwiększenie wysokości zwrotu podatku lub podatku naliczonego albo nadwyżki podatku naliczonego nad należnym w rozumieniu

przepisów o podatku od towarów i usług do odliczenia w następnych okresach rozliczeniowych,

- 3) wykazanie lub zwiększenie wysokości straty
– termin, o którym mowa w art. 70 § 1, ulega wydłużeniu o rok.

§ 2. W przypadku skorygowania deklaracji w okresie wydłużonym zgodnie z § 1, z którym wiąże się skutek wskazany w § 1 pkt 1–3, wydłużony termin ulega wydłużeniu o kolejny rok.”;

- 5) w art. 71 skreśla się wyrazy „, art. 70c”;
- 6) w art. 118 w § 2 w zdaniu drugim wyrazy „art. 70 § 2 pkt 1, § 3 i 4” zastępuje się wyrazami „art. 70 § 2 pkt 1, § 3, 3a, 4 i 7a”.

Art. 2. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2025 r. poz. 633 oraz z 2026 r. poz. 347 i 421) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. Jeżeli sąd lub organ postępowania przygotowawczego określa także obowiązek, sposób lub termin uiszczenia uszczuplonej należności publicznoprawnej lub równowartości pieniężnej uszczuplonej należności publicznoprawnej, lub równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów, lub równowartości pieniężnej przepadku korzyści majątkowej, to powinien przy tym wziąć pod uwagę w szczególności sytuację majątkową sprawcy oraz wysokość uszczuplonej należności publicznoprawnej lub równowartości pieniężnej przedmiotów bądź korzyści podlegających przepadkowi.”;

- 2) w art. 15 po § 1 dodaje się § 1a i 1b w brzmieniu:

„§ 1a. W wypadkach określonych w art. 16 § 2, art. 17 § 1 pkt 1, art. 19 § 2, art. 26 § 2, art. 36 § 2, art. 37 § 2 i 2a, art. 41 § 2, art. 156 § 3 i art. 161 § 1, jeżeli należność publicznoprawna uszczuplona czynem zabronionym uległa przedawnieniu, sprawca czynu zabronionego jest obowiązany do uiszczenia równowartości pieniężnej uszczuplonej należności publicznoprawnej.

§ 1b. Przepis § 1a stosuje się odpowiednio do podmiotu pociągniętego do odpowiedzialności posiłkowej w wypadkach określonych w art. 24 § 1 i 2.”;

- 3) w art. 24 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów oraz obowiązku uiszczenia równowartości pieniężnej uszczuplonej należności publicznoprawnej.”;

- 4) w art. 38 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Stosując nadzwyczajne obostrzenie kary, sąd może orzec obowiązek uiszczenia równowartości pieniężnej uszczuplonej należności publicznoprawnej, w wypadku gdy nastąpiło przedawnienie należności publicznoprawnej uszczuplonej czynem zabronionym.”;

5) w art. 44:

a) uchyla się § 2,

b) w § 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W wypadkach przewidzianych w § 1 bieg przedawnienia przestępstwa skarbowego polegającego na uszczupleniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej rozpoczyna się z końcem roku, w którym upłynął termin płatności tej należności.”,

c) § 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„§ 4. W wypadkach przewidzianych w § 1, jeżeli dokonanie przestępstwa skarbowego zależy od nastąpienia określonego w kodeksie skutku, bieg przedawnienia rozpoczyna się od czasu, gdy skutek nastąpił.

§ 5. Jeżeli w okresie przewidzianym w § 1 wszczęto postępowanie przeciwko sprawcy, karalność popełnionego przez niego przestępstwa skarbowego określonego w § 1 pkt 1 ustaje z upływem 5 lat, a przestępstwa skarbowego określonego w § 1 pkt 2 – z upływem 10 lat od zakończenia tego okresu.”;

6) w art. 45 § 1 otrzymuje brzmienie :

„§ 1. Do przedawnienia wykonania środków karnych wymienionych w art. 22 § 2 pkt 2–7 oraz obowiązku uiszczenia równowartości pieniężnej uszczuplonej należności publicznoprawnej, o którym mowa w art. 15 § 1a i art. 38 § 4, stosuje się odpowiednio art. 103 § 1 pkt 3 Kodeksu karnego.”;

7) w art. 51 w § 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przepisy art. 44 § 3, 4, 6 i 7 stosuje się odpowiednio.”;

8) w art. 53 po § 27 dodaje się § 27a w brzmieniu:

„§ 27a. Równowartość pieniężna uszczuplonej należności publicznoprawnej jest to wyrażona liczbowo kwota pieniężna odpowiadająca wysokości należności publicznoprawnej uszczuplonej czynem zabronionym wówczas, gdy nastąpiło przedawnienie tej należności. Wysokość równowartości pieniężnej uszczuplonej należności publicznoprawnej pomniejsza się o kwotę należności publicznoprawnej uiszczonej przed jej przedawnieniem.”;

- 9) art. 116a otrzymuje brzmienie:

„Art. 116a. Jeżeli rozpoznanie sprawy w sądzie miejscowo właściwym nie jest możliwe w czasie zapewniającym uniknięcie przedawnienia karalności przestępstwa skarbowego w terminie określonym w art. 44 § 1 albo wykroczenia skarbowego w terminie określonym w art. 51 § 1, sąd okręgowy, uwzględniając wniosek sądu właściwego, może przekazać taką sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.”;

- 10) w art. 131:

- a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W razie popełnienia przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego można zabezpieczyć także środek karny, o którym mowa w art. 22 § 2 pkt 2–4a, obowiązek zwrotu korzyści majątkowej, uiszczenie należności publicznoprawnej uszczuplonej czynem zabronionym oraz obowiązek uiszczenia równowartości pieniężnej uszczuplonej należności publicznoprawnej, jeżeli zachodzi uzasadniona obawa, że bez takiego zabezpieczenia wykonanie orzeczenia w zakresie tych środków, wykonanie obowiązku zwrotu korzyści majątkowej, ściągnięcie uszczuplonej należności publicznoprawnej lub wykonanie obowiązku uiszczenia równowartości pieniężnej uszczuplonej należności publicznoprawnej będzie niemożliwe lub znacznie utrudnione.”;

- b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Karę grzywny, środek karny ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów, przepadku korzyści majątkowej, ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku korzyści majątkowej, obowiązek zwrotu korzyści majątkowej oraz obowiązek uiszczenia równowartości pieniężnej uszczuplonej należności publicznoprawnej można zabezpieczyć także na mieniu podmiotu pociągniętego do odpowiedzialności posiłkowej.”;

- 11) w art. 132 w § 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Zabezpieczenie majątkowe, o którym mowa w art. 131, upada, gdy nie zostaną prawomocnie orzeczone: przepadek przedmiotów lub ściągnięcie ich równowartości pieniężnej, środek karny przepadku korzyści majątkowej lub ściągnięcia jej równowartości pieniężnej lub obowiązek uiszczenia równowartości pieniężnej uszczuplonej należności publicznoprawnej.”;

- 12) w art. 133 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Organy, o których mowa w § 1, informują właściwe organy celne o wszczęciu i prawomocnym zakończeniu postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, jeżeli podejrzenie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia wiąże się z powstaniem długu celnego.”;

13) w art. 134 § 1a otrzymuje brzmienie:

„§ 1a. Organy, o których mowa w § 1, informują właściwe organy celne o wszczęciu i prawomocnym zakończeniu postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, jeżeli podejrzenie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia wiąże się z powstaniem długu celnego.”;

14) w art. 163 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Orzeczenie kończące postępowanie powinno w miarę potrzeby zawierać także rozstrzygnięcie co do przepadku przedmiotów i ściągnięcia ich równowartości pieniężnej, środka karnego przepadku korzyści majątkowej i ściągnięcia jej równowartości pieniężnej, należności publicznoprawnej uszczuplonej czynem zabronionym lub równowartości pieniężnej uszczuplonej należności publicznoprawnej, odpowiedzialności posiłkowej, zobowiązania podmiotu, który uzyskał korzyść majątkową, do jej zwrotu lub roszczeń interwenienta.”;

15) w art. 180 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Do zabezpieczenia i egzekucji środka karnego ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów, środka karnego ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku korzyści majątkowej, należności publicznoprawnej uszczuplonej czynem zabronionym lub uiszczenia równowartości pieniężnej uszczuplonej należności publicznoprawnej stosuje się odpowiednio art. 27 Kodeksu karnego wykonawczego.”.

Art. 3. Do uzyskanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przychodów, które nie znajdują pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzą ze źródeł nieujawnionych i w odniesieniu do których przed tym dniem nie upłynął termin przedawnienia prawa do ustalenia zobowiązania podatkowego, stosuje się przepis art. 68 § 4a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 4. Do zobowiązań podatkowych powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 70 § 6 pkt 1 i § 7 pkt 1 oraz art. 70c ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 5. Przepisy art. 70 § 6 pkt 7 i § 7 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się do zobowiązań podatkowych powstałych od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 6. Do zobowiązań podatkowych zabezpieczonych hipoteką przymusową lub zastawem skarbowym przed dniem wejścia w życie niniejszego przepisu, w odniesieniu do których przed tym dniem nie upłynął termin przedawnienia, stosuje się przepis art. 70 § 7a ustawy zmienianej w art. 1, z tym że bieg terminu przedawnienia tych zobowiązań ulega zawieszeniu z dniem wejścia w życie niniejszego przepisu.

Art. 7. Przepis art. 70f ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się do korekt deklaracji składanych od dnia 1 stycznia 2027 r.

Art. 8. Do terminu ustania karalności przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych polegających na uszczupleniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej, popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 44 § 2–5, art. 51 § 1 i art. 116a ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 2026 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 2 lit. c oraz d i pkt 6 oraz art. 6, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Włodzimierz Czarzasty